

---

## РОЗДІЛ III. ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО І ЦИВІЛЬНИЙ ПРОЦЕС; СІМЕЙНЕ ПРАВО; МІЖНАРОДНЕ ПРИВАТНЕ ПРАВО

---

УДК 347.9:346.3:339.7

DOI <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2025.01.19>

### ОСОБЛИВОСТІ ПРИМУСОВОГО ВИКОНАННЯ АГРАРНИХ НОТ

**Авторгов А.М.,***кандидат юридичних наук,**приватний виконавець виконавчого округу міста Києва,**науковий співробітник Науково-дослідного інституту**приватного права і підприємництва**імені академіка Ф.Г. Бурчака**Національної академії правових наук України*

ORCID: 0009-0002-1295-5587

e-mail: [pv.avtorgov@gmail.com](mailto:pv.avtorgov@gmail.com)**Авторгов А.М. Особливості примусового виконання аграрних нот.**

Стаття присвячена аналізу правового регулювання та практичних аспектів примусового виконання аграрних нот як нового фінансового інструменту, що запроваджений для підтримки фінансування сільськогосподарського виробництва. Аграрна нота визначається як неемісійний цінний папір, який забезпечує безумовне зобов'язання боржника виконати поставку сільськогосподарської продукції або сплатити грошові кошти кредитору відповідно до умов, визначених цим документом. У статті проведено детальний аналіз правової природи аграрної ноти, її відмінностей від аграрної розписки, а також окреслено переваги впровадження цього інструменту у фінансову систему України. Особливу увагу приділено аналізу новел Закону України «Про аграрні ноти», який набирає чинності 01 січня 2025 року, та їх впливу на забезпечення ефективного виконавчого провадження.

Досліджено механізми примусового стягнення за аграрними нотами, що включають можливість виконання на підставі судового рішення, рішень міжнародного комерційного арбітражу, третейських судів або спеціальних виписок з Реєстру аграрних нот. Висвітлено роль застави як основного засобу забезпечення зобов'язань, включаючи нові підходи до застави, такі як використання живих тварин або продукції тваринного походження. Окремо проаналізовано питання звернення стягнення на сільськогосподарську продукцію, яка є предметом застави, та розглянуто можливості застосування цифрових технологій для підвищення прозорості й ефективності цих процедур.

У статті також оцінено нормативні обмеження, що стосуються неможливості звернення стягнення на земельні ділянки сільськогосподарського призначення, які перебувають у власності боржника. Особливий акцент зроблено на розгляді відмінностей між фінансовими та товарними аграрними нотами, що стосуються порядку їх виконання та правових наслідків для сторін зобов'язань. Досліджено проблемні аспекти виконання виконавчих написів на зернових складах та інші спірні питання, що виникають у процесі реалізації цього інструменту.

Автором зроблено висновок про необхідність подальшого вдосконалення законодавства з метою підвищення ефективності виконання аграрних нот, а також забезпечення узгодженості правового регулювання цього інструменту з іншими нормативно-правовими актами, що регламентують виконавче провадження. Пропозиції, наведені в статті, спрямовані на створення сприятливих умов для залучення інвестицій у сільське господарство та розвиток інноваційних фінансових механізмів.

**Ключові слова:** аграрні ноти, примусове виконання, виконавче провадження, фінансові інструменти, цінний папір, цифровізація.

**Avtorgov A.M. Features of forced execution of agrarian notes.**

The article is devoted to the analysis of legal regulation and practical aspects of enforcing agrarian notes as a new financial instrument introduced to support the financing of agricultural production. An agrarian note is defined as a non-issuable security that ensures the debtor's unconditional obligation to deliver agricultural products or pay monetary funds to the creditor in accordance with the terms specified in the document. The article provides a detailed examination of the legal nature of agrarian notes, their

differences from agrarian receipts, and outlines the advantages of implementing this instrument into Ukraine's financial system. Particular attention is paid to analyzing the novelties introduced by the Law of Ukraine «On Agrarian Notes», which comes into effect on January 1, 2025, and their impact on ensuring effective enforcement proceedings.

The mechanisms of compulsory enforcement of agrarian notes are explored, including execution based on court decisions, decisions of international commercial arbitration, arbitral tribunals, or special extracts from the Agrarian Notes Register. The role of collateral as a primary means of securing obligations is highlighted, including innovative approaches such as the use of livestock or animal-derived products as collateral. Issues related to the enforcement of claims on agricultural products as the subject of collateral are analyzed, alongside the potential for using digital technologies to enhance transparency and efficiency in these procedures.

The article also evaluates regulatory restrictions concerning the impossibility of enforcing claims on agricultural land owned by the debtor. A special emphasis is placed on examining the differences between financial and commodity agrarian notes, focusing on their enforcement procedures and legal implications for the parties involved. Problematic aspects of executing notarial writs on grain storage facilities and other contentious issues arising in the implementation of this instrument are investigated.

The author concludes that further legislative improvements are necessary to enhance the effectiveness of agrarian note enforcement and ensure consistency in the legal regulation of this instrument with other normative acts governing enforcement proceedings. The proposals outlined in the article aim to create favorable conditions for attracting investments in agriculture and developing innovative financial mechanisms.

**Key words:** agrarian notes, enforcement, enforcement proceedings, financial instruments, securities, digitization.

**Постановка проблеми.** Аграрна нота може стати новим фінансовим інструментом для кредитування сільськогосподарського виробництва. Законодавство, яке регулює відносини, що виникають під час видачі, обігу, припинення аграрних нот, також визначає і особливості звернення стягнення за аграрними нотами, та їх примусове виконання, запроваджуючи певні новели.

**Стан опрацювання проблематики.** Враховуючи новизну інструменту, в Україні відсутні належні ґрунтовні дослідження як аспектів аграрних нот, так і примусового виконання на підставі цих цінних паперів. Водночас більшої уваги мав інший інструмент кредитування сільськогосподарських виробників — аграрні розписки. Економічні аспекти аграрних розписок досліджувалися низкою авторів, як от: А.В. Гевчук, О.Т. Левандівський, Н.І. Свиноус, З.М. Криховецька, С.В. Мамалига, С.В. Стендер [1; 2; 3; 4; 5], правничі аспекти – такими ученими, як О.П. Боснюк, С.Ф. Домбровський, О.П. Кулинич, Д.Г. Макія, Ю.М. Павлюченко, Є.О. Платонова, Л.С. Тараненко, В.Ю. Уркевич, Н.В. Фірсова [6; 7; 8; 9; 10; 11; 12; 13].

Аграрні ноти та аграрні розписки мають істотну відмінність, насамперед, за своєю правовою природою, оскільки перша є неемісійним цінним папом, який посвідчує безумовне зобов'язання боржника здійснити поставку сільськогосподарської продукції або сплатити гроші кредиту, а друга – це негрошовий борговий документ, що підтверджує зобов'язання боржника здійснити поставку сільськогосподарської продукції або виплатити кошти). Ці документи мають різне забезпечення зобов'язання, мають відмінності щодо обігу та передачі, а також рівень своєї інноваційності та цифровізації. Аграрні ноти мають повністю цифрову природу. Її створення, обіг і виконання здійснюються через спеціальний Реєстр аграрних нот. Відтак цей інструмент інтегрує технології автоматизації фінансових операцій. Аграрні ноти та аграрні розписки мають певні відмінності й щодо виконання, зокрема із застосуванням інструментів виконавчого провадження.

**Метою дослідження є** моделювання застосування норм про аграрні ноти щодо примусового виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб) задля визначення того, яким чином буде здійснюватися примусове виконання аграрних нот у виконавчому провадженні, а також чи будуть сприяти визначені законодавством особливості здійснення виконавчого провадження їх повному та своєчасному виконанню.

**Виклад основного матеріалу.** У лютому 2024 року було ухвалено Закон України «Про аграрні ноти» № 3586–ІХ, який набирає чинності з 01 січня 2025 року [14]. Очікується, що цей закон дозволить впровадити сучасні цифрові рішення для фінансування сільського господарства.

Перевагою аграрної ноти є розширення, у порівнянні з традиційними паперовими аграрними розписками, можливих варіантів застави, у тому числі, можливість застави живих тварин та продуктів тваринного походження.

Аграрні ноти будуть використовуватися як інструмент залучення грошових коштів у сільське господарство України та/або для здійснення розрахунків за чинними договорами.

При цьому, продовжується і обіг аграрних розписок [15]. Разом з тим, аграрна нота не може використовуватися одночасно з аграрними розписками, передбаченими Законом України «Про аграрні розписки», одним і тим самим боржником щодо одного і того самого предмета застави.

Право видавати аграрні ноти будуть мати особи, яким належить право власності на земельну ділянку сільськогосподарського призначення або право користування такою земельною ділянкою для виробництва сільськогосподарської продукції.

Аграрні ноти за видом зобов'язання поділяються на фінансові аграрні ноти та товарні аграрні ноти. Особливості стягнення за аграрною нотою визначені ст. 23 Закону України «Про аграрні ноти».

Примусове стягнення за аграрною нотою буде здійснюватися на підставі судового рішення, рішення міжнародного комерційного арбітражу або третейського суду чи на підставі спеціальної виписки з Реєстру.

Стягнення заборгованості за фінансовою аграрною нотою на підставі спеціальної виписки з Реєстру чи судового рішення, рішення міжнародного комерційного арбітражу або третейського суду буде здійснюватися шляхом стягнення грошових коштів з рахунків боржника, а в разі їх відсутності чи недостатності – шляхом звернення стягнення на предмет застави.

Стягнення заборгованості за товарною аграрною нотою на підставі спеціальної виписки з Реєстру чи судового рішення, рішення міжнародного комерційного арбітражу або третейського суду буде здійснюватися шляхом звернення стягнення на предмет застави.

Аграрна нота може містити застереження, що всі або частина спорів у правовідносинах між боржником та кредитором, які виникають на підставі аграрної ноти, вирішуються третейським судом або міжнародним комерційним арбітражем.

Таке застереження вважається угодою між боржником та кредитором про передання спору на вирішення третейським судом відповідно до Закону України «Про третейські суди» [16]. або арбітражною угодою відповідно до Закону України «Про міжнародний комерційний арбітраж» [17]. Кредитор, який отримав у власність аграрну ноту із таким застереженням, вважається таким, що надав згоду на вирішення третейським судом або міжнародним комерційним арбітражем всіх або частини спорів у правовідносинах між боржником та кредитором з моменту виникнення у нього права власності на таку аграрну ноту.

Примусове виконання аграрних нот має певні особливості.

Так, спеціальна виписка з Реєстру аграрних нот, що генерується за допомогою програмно-технічних засобів Реєстру аграрних нот виключно для звернення стягнення за аграрною нотою з 01 січня 2025 р. включається до переліку виконавчих документів та підлягає негайному виконанню.

За загальним правилом, закріпленим у ч. 5 ст. 27 Закону України «Про виконавче провадження» [18], виконавчий збір не стягується, зокрема, за виконавчими документами, що підлягають негайному виконанню.

Споживачем даної «пільги» є, зокрема, боржники за виконавчими написами вчиненими на аграрних розписках [19].

Разом з тим, негайне виконання спеціальної виписки буде здійснюватися зі стягненням виконавчого збору. Таке передбачають зміни до Закону України «Про виконавче провадження», які наберуть чинності 01 січня 2025 р.

Така позиція законодавця є обґрунтованою, оскільки як виконавчий збір, так і основна винагорода приватного виконавця є для боржника своєрідною санкцією за відмову виконати рішення суду або іншого органу, у добровільному порядку.

У випадку ж звільнення від сплати виконавчого збору, боржник, навпаки не буде зацікавлений у добровільному (самостійному) виконанні рішення, оскільки жодних санкцій чи втрат, окрім втрат виконавчого провадження, він не понесе.

Слід зазначити, що поняття негайного виконання рішення в чинному Законі України «Про виконавче провадження» практично знівельовано. Виконання рішення за виконавчим документом, який видано за рішенням, що підлягає негайному виконанню, «впливає на швидкість» лише в одному єдиному випадку. Так при виконанні рішення немайнового характеру, яке підлягає негайному виконанню, виконавець перевіряє виконання рішення боржником не на пізніш як на третій робочий день після відкриття виконавчого провадження, а не на одинадцятий день, як це передбачено для загального порядку виконання.

Також Закон України «Про аграрні ноти» забороняє звернення стягнення заборгованості за аграрною нотою на земельні ділянки сільськогосподарського призначення, що перебувають у власності боржника або осіб, які несуть солідарну відповідальність разом з боржником.

Вбачається, що такі законодавчі зміни вносять певний дисбаланс до законодавства про виконавче провадження. Так перелік майна, на яке не може бути звернено стягнення за виконавчими

документами, визначений в додатку до Закону України «Про виконавче провадження».

Встановлення будь яких інших додаткових обмежень та заборон щодо звернення стягнення на те чи інше майно, в залежності того, яке зобов'язання виникло між сторонами та трансформувалось у судові рішення, не є доцільним.

Також слід зазначити, що на виконання виконавцю надходить не рішення суду, а виконавчий документ, в якому, зазвичай, зазначено лише найменування стягувача та боржника, та розмір грошових сум, які підлягають стягненню. З огляду на те, що примусове стягнення за аграрною нотою може здійснюватися в тому числі і за судовим рішенням та на підставі виданого судом виконавчого документу, виконавець не завжди зможе своєчасно отримати інформацію, що зазначене рішення стосується стягнення саме за аграрною нотою.

Крім того, така новела буде суперечити конституційному принципу обов'язковості виконання судових рішень.

У разі недостатності або відсутності застави за аграрною нотою для задоволення вимог кредитора стягнення заборгованості за аграрною нотою, на підставі спеціальної виписки з Реєстру (якщо це передбачено в реквізитах аграрної ноти) чи виконавчого документу, виданого на виконання судового рішення, рішення міжнародного комерційного арбітражу або третейського суду, здійснюється шляхом звернення стягнення на інше майно боржника, а також інших осіб, які несуть солідарну відповідальність разом з боржником.

Проте, слід пам'ятати, що для звернення стягнення на майно іншої особи у виконавчому провадженні, така особа має бути визначена у якості боржника у виконавчому документі.

Абзацом другим ч. 7 ст. 23 Закону України «Про аграрні ноти», визначено, що орган або особа, що здійснює примусове виконання судових рішень, рішень інших органів, має право вилучити предмет застави або іншу сільськогосподарську продукцію у боржника чи у третіх осіб, у тому числі тих, які здійснюють зберігання сільськогосподарської продукції на товарному складі, без необхідності вчинення додаткових дій чи складання документів, крім передбачених Законом України «Про виконавче провадження».

Вбачається, що поява цієї норми пов'язана з намаганням вирішити проблемні питання примусового виконання, які виникали при виконанні аграрних розписок.

Так Законом України «Про зерно та ринок зерна в Україні» [20] передбачено, що власники зерна мають право укладати договори складського зберігання зерна на зберігання зерна у зернових складах з отриманням складських документів на зерно, а також зберігати зерно у власних зернохосвищах. Таке зберігання здійснюється з певними особливостями.

Правовідносини, пов'язані з оформленням, видачею, погашенням простих і подвійних складських свідоцтв, під час зберігання товарів на товарних складах, регулюються Законом України «Про сертифіковані товарні склади та прості і подвійні складські свідоцтва» [21].

У випадках примусового виконання виконавчих написів, вчинених на аграрних розписках, виникали проблеми з тим, що власники зернових складів або відмовлялися видавати зерно належне боржнику, або ж вимагали від державних та приватних виконавців складання документів, які не передбачені Законом України «Про виконавче провадження».

Також виникали і проблеми з отриманням зерна покупцем майна боржника, яке було реалізовано з електронних торгів.

При цьому, суди неодноразово зазначали про те, що Закон України «Про виконавче провадження» є спеціальним, та у випадку конкуренції норм, підлягає застосуванню саме законодавство, яке регламентує примусове виконання судових рішень.

Так Господарський суд Київської області у рішенні від 14 серпня 2023 р. у справі № 911/308/21 зазначив, що посилання учасників справи на положення Закону України «Про зерно та ринок зерна в Україні» щодо порядку видачі зерна з зернового складу, що на їх думку унеможлиблює передачі його позивачу стягувачу у виконавчому провадженні не можуть бути прийняті судом до уваги у даному випадку, оскільки такий Закон не визначає порядок примусового виконання виконавчих написів нотаріуса, який врегульовано нормами спеціальних законів Закону України «Про виконавче провадження», а також Закону України «Про аграрні розписки», оскільки виконавчий напис нотаріуса вчинений саме на аграрній розписці [22].

Також у цій справі суд звернув увагу, що норми Закону України «Про зерно та ринок зерна в Україні» регулюють договірні відносини, які виникають, зокрема, між покладавцем та зерновим складом, покладавцем та третіми особами внаслідок реалізації покладавцем як власником майна такої правомочності власника як розпорядження майном, яке зберігається тощо, водночас не встановлюють вимог щодо порядку примусового вилучення майна, яке знаходиться на зерновому складі і належить боржнику у виконавчому провадженні приватним виконавцем під час примусового виконання виконавчого напису нотаріуса.

Таким чином, вбачається необхідність подальшого узгодження законодавства, яке регулює ринок зерна, а також діяльність сертифікованих товарних складів та законодавства про виконавче провадження.

Орган або особа, що здійснює примусове виконання на підставі спеціальної виписки з Реєстру чи виконавчого документа, виданого на виконання судового рішення, рішення міжнародного комерційного арбітражу або третейського суду, може залучати суб'єктів господарювання, у тому числі на платній основі, для здійснення заходів, пов'язаних із завершенням виробництва та/або отриманням сільськогосподарської продукції, що є предметом застави за аграрною нотою, з метою її подальшої передачі кредитору.

Така норма дозволяє виконавцю впевнено відносити витрати на здійснення вищевказаних заходів до витрат виконавчого провадження, які підлягають стягненню з боржника.

**Висновки.** Підсумовуючи, можна припустити, що примусове виконання за аграрною нотою на підставі судового рішення, рішення міжнародного комерційного арбітражу або третейського суду чи на підставі спеціальної виписки з Реєстру буде доволі результативним, з огляду те, що зобов'язання боржника, забезпечене заставою.

Проте виконання таких рішень буде мати певні особливості, з огляду на специфіку звернення стягнення на сільськогосподарську продукцію та певні законодавчі новели, які містяться в Законі України «Про аграрні ноти».

#### СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Гевчук А.В. Аграрна розписка – сучасний обліковий інструмент забезпечення розрахунків та зобов'язань аграрного сектору держави. *Трансформація бухгалтерського обліку, аналізу та контролю в умовах соціально-економічних викликів*: матеріали Міжнар. круглого столу (Тернопіль, 28 травня 2021 р.). Тернопіль: ЗУНУ, 2021. Т. 1. С. 35–37. *Репозитарій Західноукраїнського національного університету*. URL: <http://dspace.wunu.edu.ua/handle/316497/45469>.
2. Левандівський О.Т., Свиноус Н.І., Криховецька З.М. Аграрні розписки сільськогосподарських підприємств в активізації продовольчого забезпечення країни. *Актуальні проблеми розвитку економіки регіону*. 2024. № 1 (20). С. 390–402. <https://doi.org/10.15330/apred.1.20.390-402>.
3. Мамалига С.В. Аграрні розписки в Україні: проблеми та перспективи розвитку. *Агросвіт*. 2017. № 9. С. 30–34. URL: [http://www.agrosvit.info/pdf/9\\_2017/6.pdf](http://www.agrosvit.info/pdf/9_2017/6.pdf).
4. Печенюк А.В. Аграрні розписки як альтернативний інструмент кредитування сільськогосподарських товаровиробників. *Економіка та суспільство*. 2021. Вип. 25. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-25-8>.
5. Стендер С.В. Аграрна розписка та вексельна форма як альтернативні джерела кредитування аграрних підприємств. *Економіка і суспільство*. 2017. Вип. 8. С. 800–805. URL: [https://economyandsociety.in.ua/journals/8\\_ukr/133.pdf](https://economyandsociety.in.ua/journals/8_ukr/133.pdf).
6. Боснюк О.П. Правові засади видачі, виконання та обігу аграрних розписок в Україні. Дис. ... канд. юрид. наук. Луцьк, 2024. 230 арк. eNUOLAIR. *Репозитарій (відкритий електронний архів) Національного університету «Одеська юридична академія»*. URL: <https://hdl.handle.net/11300/27833>.
7. Домбровський С.Ф., Тараненко Л.С. Аграрна розписка як інструмент регулювання договірних відносин за участі сільськогосподарських товаровиробників. *Університетські наукові записки*. 2013. № 4. С. 315–324. *Національна бібліотека України ім. В.І. Вернадського НАН України*. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Unzap\\_2013\\_4\\_40](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Unzap_2013_4_40).
8. Кулинич О.П. Правове регулювання укладення і виконання аграрних розписок в Україні. *Право. Людина. Довкілля*. 2019. Том 10, № 1. С. 60–66. URL: <https://doi.org/10.31548/law2019.01.008>.
9. Макіяні Д.Г. Аграрна розписка: проблемні аспекти інноваційного правового інституту, покликаного забезпечити виконання зобов'язань агровиробника. *Право і суспільство*. 2021. № 3. С. 59–67. URL: <https://doi.org/10.32842/2078-3736/2021.3.9>.
10. Павлюченко Ю.М., Кравчук Б.І. Правова характеристика аграрних розписок. *Правничий часопис Донецького університету*. 2017. № 1–2. С. 49–56. URL: <https://doi.org/10.31558/2518-7953.2017.1-2.6>.
11. Платонова Є.О. Правове регулювання аграрних розписок в Україні: сучасність та перспективи. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2024. № 1. С. 296–299. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2024-1/65>.
12. Уркевич В.Ю. Правові питання реєстрації аграрних розписок. *Правові питання трансформації інформаційного суспільства в суспільство знань, як основи інноваційного розвитку України*: матеріали наук.-практ. «круглого» столу (м. Київ, 27 квітня 2016 р.). Київ, 2016.

- С. 169–172. Інституційний репозитарій eNULAUIR Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого. URL: <https://dspace.nlu.edu.ua/handle/123456789/15874>.
13. Фірсова Н.В. Проблеми правового регулювання застосування аграрних розписок. *Часопис цивілістики*. 2021. Вип. 41. С. 45–50. URL: <https://doi.org/10.32837/chc.v0i41.421>.
  14. Про аграрні ноти. Закон України від 22.02.2024 р. № 3586–IX. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3586-20>.
  15. Про аграрні розписки. Закон України від 06.11.2012 р. № 5479–VI. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3586-20>.
  16. Про третейські суди. Закон України від 11.05.2004 р. № 1701–IV. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1701-15>.
  17. Про міжнародний комерційний арбітраж. Закон України від 24.02.1994 р. № 4002–XII. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4002-12>.
  18. Про виконавче провадження. Закон України від 02.06.2016 р. № 1404–VIII. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5479-17>.
  19. Авторгов А. Про аграрні розписки, виконавчий збір та негайне виконання. *Судово-юридична газета*. URL: <https://sud.ua/ru/news/blog/96605-pro-agrarn-rozpiski-vikonavchij-zbr-ta-negajne-vikonannya>.
  20. Про зерно та ринок зерна в Україні. Закон України від 04.07.2002 р. № 37–IV. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/37-15>.
  21. Про сертифіковані товарні склади та прості і подвійні складські свідоцтва. Закон України від 23.12.2004 р. № 2286–IV. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2286-15>.
  22. Рішення Господарського суду Київської області від 14.08.2023 р. у справі № 911/308/21 за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю «Юнікорнс», Приватного акціонерного товариства «Таганча», Фермерського господарства «Єгор» про визнання права власності та зобов'язання вчинити дії. Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/112868931>.